

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving

1. Algemene toelichting

De wijzigingen in het VLAREMA betreffen wijzigingen van of aanvullingen op:

- Hoofdstukken 1, 3, 5 en 6 voor wat betreft verwijzingen naar de titel van de EVOA-verordening.
- Hoofdstukken 1 en 3 voor wat betreft de verplichtingen van aanbieders van online platforms en fulfilmentdienstverleners in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.
- Hoofdstuk 4 voor wat betreft aanpassingen aan de stort- en verbrandingsverboden.
- Hoofdstuk 5 voor wat betreft de inzameling van niet-risicohoudend medisch afval en voor wat betreft het verbod op gebruik van bepaalde producten die onvoldoende gerecycleerd materiaal bevatten.
- Hoofdstuk 6, Inzamelen en vervoeren van afvalstoffen
 - afdeling 6.2. – Invoer en uitvoer van afvalstoffen.
- Hoofdstuk 9 voor wat betreft het aanpassen van de kost voor het behandelen van in- en uitvoerdossiers.
- Bijlage 2.1 voor het aanpassen van de lijst van afvalstoffen met betrekking tot batterijgerelateerd afval.

Dit wijzigingsbesluit voorziet hoofdzakelijk in de gedeeltelijke uitvoering van de verordening (EU) 2024/1157 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (de nieuwe EVOA-verordening), verder "verordening (EU) 2024/1157" genoemd of "de EVOA-verordening". Verordening (EU) 2024/1157 vervangt Verordening 1013/2006.

De verordening voorziet in de procedures en controleregelingen voor de overbrenging van afvalstoffen, naargelang de herkomst, de bestemming en de route van de overbrenging, het soort afvalstoffen en het soort verwerking dat de afvalstoffen op de plaats van bestemming ondergaan. Door de herziening van 2024 bevat de verordening heel wat meer gedetailleerde bepalingen dan voorheen. De verordening wordt rechtstreeks van kracht. Een herwerking van het VLAREMA is evenwel nodig om de Vlaamse wetgeving in lijn te houden met de nieuwe verordening, en om bepalingen die nu rechtstreeks in de verordening geregeld zijn in het

VLAREMA te schrappen. Er geldt namelijk een overschrijfverbod. De verordening is van toepassing vanaf 21 mei 2026.

Afdeling 6.2 van het VLAREMA met betrekking tot invoer en uitvoer van afvalstoffen wordt volledig vervangen door de bepalingen in dit ontwerpbesluit. Hieronder sommen we de belangrijkste aanpassingen op.

Ten eerste zijn er een hele reeks vormelijke wijzigingen. Referenties naar de titel van de oude verordening worden vervangen door referenties naar de nieuwe. Ook bepaalde verwijzingen naar artikels uit de oude verordening worden aangepast naar de juiste artikels in de nieuwe verordening. Verder werden een aantal redactionele optimalisaties aangebracht, die losstaan van de nieuwe verordening.

Ten tweede bevat het wijzigingsbesluit belangrijke aanpassingen ten gevolge van de verregaande digitalisering die met de nieuwe verordening wordt doorgevoerd. Alle procedures worden verplicht gedigitaliseerd: zowel de kennisgevingsprocedure als de overbrengingen die vallen onder de algemene informatieverplichtingen (vereenvoudigde 'bijlage VII-procedure' voor afvalstoffen op de 'groene lijst'). Met dit wijzigingsbesluit worden dan ook alle referenties naar communicatie per post of per fax in het VLAREMA verwijderd. De dossierkost voor een kennisgevingsdossier zal ook niet langer afhangen van de wijze van indiening (per post of digitaal), aangezien alle dossiers digitaal behandeld zullen worden. Verder wordt in het wijzigingsbesluit bepaald hoe Vlaanderen voor verschillende types dossiers zal aansluiten op het centraal digitaal Europees systeem (DIWASS).

Ten derde hebben heel wat artikels van het wijzigingsbesluit betrekking op de 'vooraf goedgekeurde inrichtingen'. Voor de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen waar een kennisgeving voor nodig is, kan de verwerker een statuut als vooraf goedgekeurde inrichting aanvragen, het zogenaamde PAF-statuuut. PAF staat voor 'Pre Authorised Facility' (Vooraf Goedgekeurde Inrichting). Verwerkers met een vergunde vestiging in Vlaanderen vragen dit statuut aan bij de OVAM. Dergelijk statuut biedt voordelen. Zo worden kennisgevingen naar een vooraf goedgekeurde inrichting binnen een kortere termijn behandeld en zijn de kennisgevingen voor maximaal 3 in plaats van 1 jaar geldig. De nieuwe verordening bepaalt meer dan vroeger in detail welke gegevens moeten aangeleverd worden bij een aanvraag tot vooraf goedgekeurde inrichting. De bepalingen hierover in het VLAREMA worden dus grotendeels geschrapt en beperkt tot enkele verduidelijkingen. Wat de beoordeling van aanvragen betreft, is de verordening minder uitgewerkt. De verordening stelt dat bevoegde autoriteiten aanvragen kunnen weigeren als zij niet overtuigd is dat voldaan is aan de afvalhiërarchie en een aantal andere bepalingen en principes uit de Europese wetgeving, maar verduidelijkt niet op basis van welke elementen die beoordeling moet gebeuren. Daarom wordt dit verduidelijkt in het VLAREMA. De behandelprocedure en de periode voor behandeling van dergelijke aanvragen worden dan weer wel in de verordening zelf geregeld en dus uit het VLAREMA gehaald.

Enkel waar het nodig is om de logica en coherentie van dit wijzigingsbesluit te behouden, werden sommige bepalingen van de verordening (EU) 2024/1157 gedupliceerd in dit ontwerpbesluit, of wordt ernaar verwezen.

Naast de uitvoering van de EVOA-verordening voorziet dit wijzigingsbesluit in een aantal andere urgente aanpassingen van het VLAREMA:

- De verplichtingen van onlineplatformen en fulfilmentdienstverleners in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid worden in lijn gebracht met de nieuwe kaderrichtlijn afval en de Digital Services Act.

- Er gebeuren twee kleine aanpassingen aan de stort- en verbrandingsverboden om tegemoet te komen aan opmerkingen van de Europese Commissie in de inbreukprocedure tegen België in verband met de omzetting van de Europese stortrichtlijn.
- Afvalzakken voor het inzamelen van niet-risicohoudend medische afval (NRMA) moeten voortaan grijs in plaats van blauw zijn. Er is in de zorgsector teveel verwarring tussen de pmd-zak en de NRMA-zak. Gezien de specifieke zorgcontext, brengt dat risico's met zich mee verder in de verwerkingsketen van pmd.
- Het vereist gehalte aan recycalaat voor het gebruik van verschillende producten (afvalzakken, rolcontainers, kunststoffen buizen, compostvaten, straatmeubilair, ...) wordt verminderd en er worden voor de gebruiksverboden ook een aantal andere kleine versoepelingen doorgevoerd om de verboden technisch en in de praktijk haalbaarder te maken.

Tot slot voorziet het wijzigingsbesluit in de omzetting van het Gedelegeerd Besluit (EU) 2025/934 van de Commissie van 5 maart 2025, wat betreft een bijwerking van de lijst van afvalstoffen met betrekking tot batterijgerelateerd afval. Deze wijziging wordt met ingang van 9 december 2026 van toepassing.

2. Totstandkoming

Het ontwerp-wijzigingsbesluit werd voorgelegd voor wetgevingstechnisch en taalkundig advies. Het advies 2025/454 werd ontvangen op 5 november 2025.

De Inspectie van Financiën heeft gunstig advies referentie KS/2025004129 afgeleverd op 31 oktober 2025.

Het akkoord van de minister van Begroting is niet vereist.

Het ontwerp van besluit werd op 28 november 2025 voor de eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2025/073 gegeven op 16 december 2025.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen liet op 9 december 2025 per brief weten dat zij besloot om geen advies uit te brengen bij dit dossier.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen liet op 15 december 2025 per brief weten dat zij besloot om geen advies uit te brengen bij dit dossier.

Het ontwerp van besluit werd op # voor de tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering en voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

Het ontwerp werd met mededeling nr. xxxx op (datum) meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij. De status-quo-periode van drie maanden is verstreken op (datum).

De Raad van State heeft advies nr. # gegeven op (datum), met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

3. Toelichting bij de artikelen

3.1 Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Artikel 1 (artikel 1.1.1)

Dit artikel geeft aan welke Europese richtlijnen met het VLAREMA worden omgezet, welke besluiten van de Europese Commissie met het VLAREMA worden omgezet en welke Europese verordeningen met het VLAREMA worden uitgevoerd. Hier gebeuren drie toevoegingen, met name voor de gedeeltelijke uitvoering van de nieuwe 'EVOA-verordening' en de nieuwe 'batterijen-verordening', en voor de omzetting van het nieuwe gedelegeerd besluit wat betreft een bijwerking van de lijst van afvalstoffen met betrekking tot batterijgerelateerd afval.

Artikel 2 (artikel 1.2.1)

Dit artikel voegt een definitie in voor de term "verordening (EU) 2024/1157" (de nieuwe EVOA-verordening). Dankzij deze definitie is het niet nodig om verder in het VLAREMA steeds de volledige titel van de verordening te gebruiken.

In het kader van de verplichtingen voor de online platformen in verband met uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, worden ook definities ingevoegd voor de begrippen "onlineplatform" en "fulfilmentdienstverlener" en voor de verordeningen (EU) 2019/1020 (verordening betreffende markttoezicht en conformiteit van producten) en (EU) 2022/2065 (digitale dienstenverordening).

Artikel 3 (artikel 3.2.1.6)

De artikels uit Vlarema met betrekking tot de onlineplatformen en hun UPV-verplichtingen worden in lijn gebracht met de Digital Services Act en de bepalingen uit de nieuwe kaderrichtlijn afval die deze verplichtingen verduidelijkt in het kader van de UPV textiel. De artikels worden integraal vervangen door de letterlijke tekst die in de nieuwe kaderrichtlijn afval werd opgenomen. Deze bepalingen worden wel niet enkel voor de textiel van toepassing maar voor alle aanvaardingsplichte stromen.

Belangrijkste aanpassing is vooral dat de verplichte rapportage aan OVAM wordt afgeschaft, wat als een administratieve vereenvoudiging kan beschouwd worden. Indien OVAM de aanbieders of fulfilmentdiensten wenst te controleren, dan kunnen de toezichthouders conform het DABM nog steeds alle informatie opvragen die zij nodig achten om hun controletaken te kunnen uitvoeren.

Verder wordt op deze wijze, de terminologie in lijn gebracht met de begrippen gebruikt in de digital Services Act en wordt er een meer gefaseerde opschorting van dienstverlening voorzien van producenten op een onlineplatform als die hun verplichtingen niet nakomen.

Het huidige VLAREMA-artikel voorzag ook dat de aanbieder van een online platform de verplichtingen van een buitenlandse producent kon overnemen. Dit kan nog steeds met deze nieuwe formulering indien de aanbieder of de fulfilmentdienstverlener optreedt als gevolmachtigde van de buitenlandse producent, zoals voorzien in Vlarema art 3.2.1.5. De gevolmachtigde wordt aangeduid met een schriftelijk mandaat en wordt dan verantwoordelijk voor het nakomen van de UPV-verplichtingen van de producent.

Artikel 4 (artikel 3.4.4.11)

In dit artikel wordt de referentie naar de EVOA-verordening gecorrigeerd. De referentie naar de oude verordening wordt vervangen door een referentie naar de nieuwe verordening.

Artikel 5 (artikel 3.4.5.17)

Dit artikel is analoog aan het nieuwe artikel 3.2.1.6, maar dan specifiek in de context van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op batterijen.

Artikel 6 (artikel 4.5.1)

De Europese Commissie heeft een inbreukprocedure opgestart tegen België omwille van het onvolledig omzetten van de Europese stortrichtlijn (1999/31/EG). De Commissie haalt onder meer artikel 5 lid 3 punt f) en artikel 5 lid 3 bis aan waarin de richtlijn lidstaten verplicht om maatregelen te nemen om te zorgen dat afval dat zich leent voor recycling of andere nuttige toepassing niet op stortplaatsen wordt aanvaard. In beide artikels is een uitzondering voorzien voor situaties waarbij storten toch het beste milieuresultaat oplevert. Deze uitzondering is niet expliciet opgenomen in de Vlaamse wetgeving. Daarom wordt in het stortverbod van artikel 4.5.1 een extra lid opgenomen waarbij een afwijking kan worden verleend op het stortverbod als daarbij kan aangetoond worden dat storten inderdaad het beste milieuresultaat oplevert.

Artikel 7 (artikel 4.5.2)

De Europese Commissie heeft een inbreukprocedure opgestart tegen België omwille van het onvolledig omzetten van de Europese stortrichtlijn (1999/31/EG). De richtlijn stelt in artikel 5 lid 3 punt f) dat lidstaten maatregelen moeten treffen opdat afvalstoffen die gescheiden zijn ingezameld voor hergebruik en voor recycling niet op een stortplaats worden aanvaard. Onder meer dit artikel zou volgens de Commissie niet correct zijn omgezet.

In Vlaanderen mogen deze afvalstoffen noch gestort noch verbrand worden. In het stortverbod van artikel 4.5.1 wordt in punt 1° verwezen naar artikel 4.5.2 om aan te geven dat afvalstoffen waarvoor een verbrandingsverbod geldt, ook niet gestort mogen worden. In het verbrandingsverbod wordt in artikel 4.5.2 punt 1° echter enkel vermeld dat het verboden is om afvalstoffen te verbranden die 'voor de recyclage ervan afzonderlijk zijn ingezameld'. Afvalstoffen die ter voorbereiding van hergebruik selectief worden ingezameld worden hier niet expliciet vermeld. Hoewel deze afvalstoffen eigenlijk wel gevat zijn door punt 2° van het verbrandingsverbod is het duidelijker om deze ook in punt 1° expliciet te vermelden. Zo is het duidelijk dat alle afvalstoffen die selectief worden ingezameld voor zowel voorbereiding tot hergebruik als recyclage in Vlaanderen zowel onder het stort- als het verbrandingsverbod vallen.

Artikel 8 (artikel 5.2.3.5)

Dit artikel zorgt voor een aantal aanpassingen en versoepelingen voor wat betreft de vereisten waar afvalzakken voor niet-risicohoudend afval aan moeten voldoen. Ondanks inspanningen rond sensibiliseren, communiceren en opleiding van personeel, belanden er nog vaak verkeerde fracties in de PMD-zak in ziekenhuizen. Gezien de specifieke zorgcontext, kan dit risico's met zich meebrengen verder in de verweringsketen. Een van de redenen van de slechte sorteerkwaliteit van PMD in de ziekenhuizen is de kleur van de zak voor niet-risicohoudend medisch afval (NRMA). Volgens VLAREMA artikel 5.2.3.5 moet

het vaste NRMA ingezameld worden in blauwe afvalzakken. Op de werkvloer is het niet altijd evident om het onderscheid te maken tussen een blauwe NRMA-zak en een PMD-zak. Met deze wijziging wordt de verplichte kleur voor NRMA-zakken grijs, en is er dus duidelijker onderscheid op de werkvloer en in de verdere logistieke keten. De grijze NRMA-zak moet voortaan wel voldoen aan de algemene bepalingen tot gebruik van kunststofrecycalaat in afvalzakken zoals vermeld in artikel 5.3.13.1 en moet bovendien duidelijk bedrukt of bestickerd worden, opdat kan aangegeven worden dat deze zak NRMA bevat. De verplichting dat de NRMA-zak dubbele lasnaden heeft, weinig doorzichtig is en goed afsluitbaar wordt geschrapt aangezien dit een overbodige verplichting is. Er geldt een overgangperiode, opdat de ziekenhuizen hun stock met blauwe zakken kunnen opgebruiken. Tot 6 maanden na in werking treden van dit wijzigingsbesluit, kunnen ziekenhuizen nog gebruik maken van blauwe NRMA-zakken. Die overgangperiode wordt geregeld via artikel 22 van het wijzigingsbesluit (zie verder).

Artikel 9 (artikel 5.2.3.6)

Ook dit artikel zorgt voor versoepelingen in het gebruik van NRMA-zakken. Het is niet belangrijk wie precies zorgt voor de vermelding dat het om een NRMA-zak gaat en ook niet nodig om de kleur van de letters te bepalen. Bovendien zijn zwarte letters mogelijk net slecht leesbaar op grijze zakken.

Artikel 10 tot en met 13 (artikels 5.2.5.4 tot en met 5.2.14.2)

In deze artikels wordt de referentie naar de EVOA-verordening gecorrigeerd. De referentie naar de oude verordening wordt vervangen door een referentie naar de nieuwe verordening.

Artikel 14 (artikel 5.3.13.1)

In §1 van artikel 5.3.13.1 wordt het minimaal vereist gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bij het gebruik van kunststoffen afvalzakken teruggebracht van 100% naar 90%. De motivatie daarvoor is te vinden in de bespreking van het volgende artikel.

In §2 van artikel 5.3.13.1 wordt de uitzondering op het gebruik van afvalzakken met gerecycleerde kunststoffen voor NRMA geschrapt. De aanpassingen in artikels 5.2.3.5 en 5.2.3.6 maken dat NRMA-zakken voortaan grijs zijn en dat er bovendien minder vereisten worden gesteld aan NRMA-zakken, waardoor het mogelijk wordt om recycled content te gebruiken.

Artikel 15 (artikels 5.3.16.1, 5.3.18.1, 5.3.19.1 en 5.3.22.1)

Het minimaal vereist gehalte aan gerecycleerde kunststoffen voor het gebruik van diverse kunststofproducten wordt verminderd van 100% naar 90%. Bij het inwerking treden van deze VLAREMA-artikels in 2021 was op EU-niveau nog geen definitie vastgelegd m.b.t. het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen (recycled content).

Het kleuren van kunststoffen gebeurt door het toevoegen van een klein percentage (typisch 1 à 5 %) masterbatch in de gewenste kleur. Een masterbatch bestaat uit een deel virgin kunststof en een hoge concentratie aan kleurstof. Masterbatch op basis van gerecycleerde kunststoffen is momenteel nog niet beschikbaar. Gelet op de beperkte hoeveelheid masterbatch die wordt toegevoegd aan deze producten werd tot nu toe steeds gesteld dat dit buiten beschouwing kon worden gelaten bij het bepalen van het gehalte aan

gerecycleerde kunststoffen. Ook het certificatiesysteem QA-CER dat door Vlarema wordt geaccepteerd als certificatiesysteem accepteerde tot voor kort een marge van 2% m.b.t. gebruik van masterbatches.

Bij de accreditatie van certificatiesystemen, zoals QA-CER, stelt zich nu echter een probleem. Binnen het accreditatieproces is er een duidelijke verwijzing naar de norm EN 15343. Deze norm berekent het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen als de verhouding tussen de massa gerecycleerde kunststoffen en de totale massa van het product. Elke toevoeging van pigment en/of andere additieven zorgt ervoor dat 100% gerecycleerde kunststoffen niet kan worden behaald. VLAREMA vereist dat het gehalte aan gerecycleerde kunststoffen bewezen wordt door een certificatie zoals QA-CER of gelijkwaardig. Bedrijven kunnen dus niet aan de eis m.b.t. 100% gerecycleerde kunststoffen voldoen bij het gebruik van een kleurmasterbatch. Een masterbatch wordt typisch aan een concentratie van 1-5% ingezet. Om die reden is er maximaal slechts een gehalte van 95% gerecycleerde kunststoffen mogelijk.

Verder is er een vraag vanuit de sector om hen de nodige ruimte te laten om schommelingen in de kwaliteit van recyclaat op te vangen. Het moet mogelijk zijn voor de sector om nog een bepaald percentage additieven, vaak ook polymeren, toe te voegen om de door de klant gestelde kwaliteitseisen, inclusief voldoende transparantie voor bepaalde types afvalzakken, te behalen.

Minimaal 90% gerecycleerde kunststoffen wordt als haalbaar gezien. Dit laat voldoende ruimte om een kleurmasterbatch en de nodige additieven toe te voegen om kwaliteitsschommelingen in het recyclaat te kunnen opvangen.

Artikel 16 en artikel 17 (opschrift onderafdeling 5.3.17 en artikel 5.3.17.1)

Deze artikels breiden het verbod voor overheden om gebruik te maken van rolcontainers zonder een minimaal gehalte aan recyclaat uit naar andere recipiënten uit harde kunststof, zoals kleinere afvalcontainers zonder wielen, die ook worden voorzien door de lokale besturen. Ook voor dat soort recipiënten is het namelijk mogelijk om recycled content in te zetten, onder dezelfde voorwaarden als voor de rolcontainers. Verder bevat het artikel enkel redactionele aanpassingen en optimalisaties.

Voor het artikel 17 over de kunststofrecipiënten is voorzien dat het pas in werking treedt 1 jaar na de publicatie van dit besluit (zie artikel 28). Recipiënten die al in gebruik zijn genomen voorafgaand aan het verbod of afkomstig zijn van stocks die zijn aangelegd voor de inwerkingtreding van het verbod mogen niet onder het verbod vallen. Anders zouden al deze recipiënten vervangen moeten worden, wat veel materialenverlies zou betekenen. Dit wordt verduidelijkt in paragraaf 3. Er is daarbij gekozen voor een datum (1 mei 2027) zo dicht mogelijk bij (maar zeker na) de inwerkingtreding van het verbod. Het is belangrijk dat de datum in de wetgeving zelf vermeld staat, zodat ook na vele jaren duidelijk blijft dat die dan mogelijk nog steeds in gebruik zijnde recipiënten niet onder het verbod vallen.

Artikel 18 en artikel 19 (opschrift onderafdeling 5.3.21 en artikel 5.3.21.1)

Deze artikels voeren een aantal versoepelingen door in het verbod voor overheden voor het gebruik van kunststofbuizen zonder een bepaald minimaal gehalte aan gerecycleerde kunststoffen voor de afvoer van regen- en afvalwater. Dit als gevolg van overleg met buizenproducenten, rioolbeheerders, essenscia en denuo i.v.m. de haalbaarheid, traceerbaarheid en verduidelijking van de huidige VLAREMA-tekst.

Ten eerste wordt het gebruiksverbod beperkt tot PVC-buizen. Ondergrondse drukloze kunststoffen buizen voor de afvoer van regen- en afvalwater worden voornamelijk uit PVC en beperkt ook uit PP gemaakt. PP-afvoerbuizen zijn nog maar een jaar of tien op de markt en PVC al een stuk langer. Het is momenteel technisch nog niet haalbaar om recycled content in PP-buizen in te zetten. Bovendien is er onvoldoende recyclaat op de markt dat geschikt is voor PP-buizen. Kunststoffen afvoerbuizen moeten voldoen aan strenge normen waardoor er slechts een bepaald type PP kan gebruikt worden. Dit type PP komt vandaag onvoldoende vrij. Recyclaat uit oude PP-buizen is niet beschikbaar omdat deze buizen een lange levensduur van meer dan 50 jaar hebben, terwijl PP-buizen een relatief recente ontwikkeling zijn. Verder laat de BENOR-standaard de inzet van recyclaat in PP-buizen niet toe. Er vindt wel onderzoek plaats naar recyclage van PP (o.m. bij Vlaanderen Circulair), wat in de toekomst misschien mogelijkheden biedt.

Ten tweede wordt het vereist gehalte aan recyclaat verminderd van 20% tegen 2027 naar 5% tegen 2027 en 10% tegen 2030, beperkt tot post consumer recyclaat. Deze wijziging komt er omdat vanaf 28 mei 2026 een wijziging van REACH van kracht wordt die de beschikbaarheid van recyclaat voor PVC-buizen sterk zal beperken. Deze specifieke wijziging was nog niet bekend bij het ingaan van de VLAREMA-bepaling. De wijziging binnen de REACH-restrictie heeft als gevolg dat post-consumer recyclaat bestemd voor PVC-profielen en -platen steeds terug naar profielen en platen moet gaan. Dit heeft dan weer als gevolg dat post consumer recyclaat voor PVC-buizen uitsluitend uit oude PVC-buizen kan worden gehaald en niet meer uit (raam)profielen of platen. Vanwege de lange levensduur en de complexiteit van het opgraven van oude PVC-buizen is dit niet evident. In de huidige Vlarema is zowel post-productie als post-consumer materiaal mogelijk. Er is echter veel onduidelijkheid in het toewijzen of materiaal post-productie is of rework (productie-uitval uit dezelfde lijn). Dit is een probleem, omdat in de certificatie rework niet meetelt voor het gerecycleerd gehalte. Omwille van eenduidigheid en traceerbaarheid is daarom overeengekomen om een realistisch aandeel op basis van post-consumer materiaal toe te wijzen.

Ten derde wordt de vereiste inzake recycled content beperkt tot de meest gangbare types van buizen, met diameters 110 mm tot en met 400 mm. Om te voldoen aan de Vlarema-bepaling voor RC in PVC-buizen moet de sector investeren in meerwandige buisextrusie. Dit bestaat tot op heden niet in Vlaanderen. Er is een grote bereidheid om dit te doen, maar het is organisatorisch en technisch erg moeilijk om minder gangbare types en maten in een meerwandige versie met recyclaat uit te voeren.

Tot slot worden in paragraaf 2 de overgangsbepalingen aangepast. Het gebruiksverbod is uiteraard niet van toepassing voor buizen die al in gebruik waren genomen voorafgaand aan het verbod. Die buizen moeten vanzelfsprekend niet vervangen worden. In het oude artikel stond echter verkeerdelijk 1 januari 2026 vermeld, terwijl het verbod pas in 2027 ingaat. Dit wordt rechtgezet. Het gebruiksverbod is ook niet geldig voor buizen die nog in stock zijn en in gebruik worden genomen na de ingangsdatum van het verbod. In het vorige artikel was dat onbeperkt het geval, maar dit wordt nu beperkt tot ingebruikname tot 3 jaar na het verbod. Dat om te voorkomen dat er grote voorraden zonder recycled content worden ingekocht.

Artikel 20 tot en met 22 (artikels 6.1.1.2 tot en met 6.1.3.1)

In deze artikels wordt de referentie naar de EVOA-verordening gecorrigeerd. De referentie naar de oude verordening wordt vervangen door een referentie naar de nieuwe verordening.

Artikel 23

Om correct uitvoering te geven aan de gewijzigde EVOA-verordening worden alle artikels van afdeling 6.2 van het huidige VLAREMA volledig vervangen.

Opschrift afdeling 6.2

Het opschrift van afdeling 6.2 wordt gewijzigd van "invoer en uitvoer van afvalstoffen" naar "Grensoverschrijdende overbrengingen van afvalstoffen". Afdeling 6.2 in het VLAREMA gaat niet alleen over de in- en uitvoer van afvalstoffen, maar ook over doorvoer en hoefijzertransporten. Daarom wordt een meer algemene titel gehanteerd die de reikwijdte van deze afdeling beter weergeeft en alle soorten afvaltransporten dekt. Bovendien is dit meer in lijn met de titel van de verordening.

Artikel 6.2.1

Het nieuwe artikel 6.2.1 is een inleidend artikel en komt sterk overeen met het bestaande artikel 6.2.1. De wijzigingen zijn louter vormelijk:

- In lijn met de aanpassing van het opschrift van afdeling 6.2, wordt 'de invoer en uitvoer van afvalstoffen' gewijzigd in 'de grensoverschrijdende overbrengingen van afvalstoffen' om het volledige toepassingsgebied van de verordening te bestrijken.
- De referentie naar Verordening 1013/2006 van 14 juni 2006 wordt vervangen door de referentie naar de nieuwe verordening (EU) 2024/1157.
- Schrappen van de woorden 'hierna verordening te noemen' omdat in de hele afdeling 6.2. steeds 'verordening (EU) 2024/1157' zal gebruikt worden.

Artikel 6.2.2

De nieuwe EVOA-verordening zet maximaal in op digitalisering. De verordening maakt een onderscheid tussen uitvoer binnen de EU, uitvoer buiten de EU, invoer van binnen de EU en invoer van buiten de EU voor de uitwisseling van documenten en informatie. Hoe die informatie dient uitgewisseld te worden in welke situatie wordt beschreven in de verordening en de uitvoeringshandeling die verdere regels beschrijft rond de verplichte digitalisering. De bestaande artikels 6.2.2 en 6.2.3 in het VLAREMA zijn daardoor achterhaald en zelfs in strijd met de nieuwe verordening en moeten dus aangepast worden.

Een belangrijke vernieuwing in de verordening betreft de invoering van een centraal digitaal Europees systeem (DIWASS) door het Directoraat-Generaal Environment (DG ENV). Dit systeem zal verplicht worden voor zowel de kennisgevingsprocedure als de overbrengingen die vallen onder de algemene informatieverplichtingen (vereenvoudigde 'bijlage VII-procedure' voor afvalstoffen op de 'groene lijst'), zoals beschreven in artikel 27 van de verordening. Vlaanderen kan op twee manieren voldoen aan de verplichte digitalisering:

- De eigen OVAM-toepassing (het bestaande EVOA-webloket) aansluiten op het centrale systeem
- Het loket gebruiken van de Commissie met rechtstreekse connectie op het centrale systeem

Het nieuwe artikel 6.2.2 behandelt hoe de OVAM zal omgaan met de verplichte digitalisering en verduidelijkt welke digitale systemen in verschillende situaties gebruikt zullen worden. Voor de kennisgevingsprocedure kiest Vlaanderen ervoor om het bestaande EVOA-webloket van de OVAM te blijven gebruiken. Het OVAM-loket wordt dus aangesloten op DIWASS, waardoor alle informatie realtime kan worden uitgewisseld. De Vlaamse bedrijven zijn

namelijk vertrouwd met het bestaande loket. Bovendien biedt het Vlaamse loket meer functionaliteiten dan de toepassing van DG ENV, wat bevorderlijk is voor de efficiëntie van dossierbehandeling. Voorbeelden hiervan zijn:

- Koppeling van de bankgarantie
- Koppeling dossierkost
- Genereren van besluitbrieven
- Agendering op interne vergaderingen van de OVAM
- Koppeling met adviesvraag aan Vlaamse verwerkers in functie van het zelfvoorzieningsprincipe
- Bijhouden van interne communicatie

Deze functionaliteiten zijn hoe dan ook noodzakelijk om te behouden. Hoewel ze ook apart kunnen worden voorzien, zouden OVAM-medewerkers en bedrijven dan met verschillende toepassingen moeten werken. Daarom kiezen we voor het behoud van het eigen EVOA-webloket, zodat alles in één toepassing kan worden geïntegreerd.

Voor het invullen van vervoersdocumenten (vroeger 'transportmeldingen') zullen bedrijven kunnen kiezen of het webloket van de OVAM gebruikt wordt, dan wel of door bedrijven gebruikte software rechtstreeks gekoppeld wordt aan DIWASS. Bedrijven die in het kader van een kennisgevingsprocedure uitsluitend als vervoerder optreden moeten voor de vervoersdocumenten, volgens de uitvoeringsverordening 2025/1290, rechtstreeks toegang hebben tot het loket van de Commissie of via een eFTI-platform dat via API aangesloten wordt op DIWASS.

Voor de Bijlage VII-procedure heeft de OVAM momenteel geen eigen toepassing en zullen de bedrijven dus ook rechtstreeks gebruik kunnen maken van het loket van de Commissie of de eigen software koppelen aan DIWASS. Ook dat wordt verduidelijkt in het nieuwe artikel 6.2.2.

Artikel 6.2.3

Het nieuwe artikel 6.2.3 gaat over de verplichte bankgarantie of borgsom die gepaard gaat met in- en uitvoerdossiers en komt grotendeels overeen met het bestaande artikel 6.2.5.

In de eerste plaats worden een aantal formele wijzigingen doorgevoerd. Zoals elders in de tekst wordt ook in dit artikel de referentie naar de EVOA-verordening aangepast. In de nieuwe verordening wordt de borgsom ook behandeld in artikel 7 en niet meer in artikel 6, wat dus ook in dit VLAREMA-artikel moet worden aangepast. Verder worden er bijkomende verwijzingen toegevoegd naar artikel 51 lid 3 punt a en artikel 53 lid 3 van de verordening (EU).

De zin 'de minister kan nadere regels vaststellen om de hoogte van het bedrag te berekenen' in het vroegere artikel 6.2.5 wordt geschrapt. Het is niet logisch dat zowel de minister als de OVAM bevoegdheden krijgen inzake de vaststelling van de bankgarantie. De hoogte van het bedrag zal bovendien in de toekomst mogelijk rekening moeten houden met een geharmoniseerde berekeningsmethode die de Commissie kan uitwerken in een uitvoeringshandeling, vermeld in artikel 7, punt 10 van de verordening.

De zinsnede 'in geval van uitvoer' in paragraaf 2 van het vroegere artikel 6.2.5 wordt geschrapt. In geval er een bankgarantie, borgsom of gelijkwaardige verzekering vereist is, moet het bewijs daarvan namelijk altijd deel uitmaken van het kennisgevingsdossier.

Onder verordening 2024/1157 zal het overgrote deel van de transportmeldingen digitaal worden ingediend bij de OVAM. Daarom opteert de OVAM er voor om in de laatste alinea 'opgestuurd naar de OVAM' te schrappen. De aangepaste bepaling weerspiegelt de digitalisering van de procedure zonder afbreuk te doen aan de inhoudelijke vereisten voor vrijgave.

Artikel 6.2.4

Artikel 6.2.4 komt in de plaats van de huidige artikels 6.2.6 en 6.2.9.

Dit artikel en de volgende artikels hebben betrekking op de vooraf goedgekeurde inrichtingen voor nuttige toepassing van afvalstoffen.

De eerste zin in het huidige artikel 6.2.6 is overbodig geworden omdat de mogelijkheid tot aanvraag als vooraf goedgekeurde inrichting nu in lid 1 van artikel 14 van de verordening (EU) 2024/1157 zelf staat. Dat was eerder niet het geval. Het is ook niet meer nodig te vermelden dat de aanvraag bij de OVAM moet gebeuren. Lid 1 van artikel 14 legt vast dat het moet gaan om inrichtingen die onder de zeggenschap van de autoriteit vallen. De OVAM is bevoegde autoriteit en kan dus beslissingen nemen als het gaat om het statuut van vooraf goedgekeurde inrichtingen voor bedrijven gelegen in Vlaanderen. Artikel 6.2.9 was eigenlijk al overbodig, omdat het herhaling was van informatie uit artikel 6.2.6.

Enkel de vermelding dat verzoeken in het webloket moeten gebeuren, is dus nog nodig in het nieuwe artikel 6.2.4.

Artikel 6.2.5

Dit artikel komt overeen met het vroegere artikel 6.2.7 en bevat geen wijzigingen. Het vermeldt enkel dat de OVAM een register van vooraf goedgekeurde inrichtingen ter beschikking stelt via haar website.

Artikel 6.2.6

Dit artikel gaat over de aanvraag tot vooraf goedgekeurde inrichting en komt grotendeels overeen met het huidige artikel 6.2.8.

Artikel 14.2 in verordening (EU) 2024/1157 bevat de gegevens die een aanvraag voor een voorafgaande goedkeuring van een inrichting voor nuttige toepassing moet bevatten. De vroegere opsomming kan dus geschrapt worden in het VLAREMA.

Daarnaast wordt in dit artikel het begrip 'registratienummer' en 'adres' uit artikel 14.2 van de verordening verder verduidelijkt.

Ook worden de gegevens 'contactpersoon', 'telefoonnummer' en 'e-mailadres' gevraagd, omdat dit noodzakelijk is om een aanvraag te kunnen beoordelen en eventueel vragen te kunnen stellen tijdens de beoordeling.

Artikel 6.2.7

Dit artikel komt grotendeels overeen met het huidige artikel 6.2.10 en bevat de elementen op basis waarvan een aanvraag als 'vooraf goedgekeurde inrichting' wordt beoordeeld.

Het nieuwe artikel verwijst naar de verordening. De verordening bepaalt in artikel 14, lid 7 namelijk dat voortaan een bevoegde autoriteit de aanvraag tot een vooraf goedgekeurde

inrichting kan weigeren als zij niet overtuigd is dat de best beschikbare technieken worden toegepast, de afvalstoffen zullen worden toegepast volgens de afvalhiërarchie of volgens de andere bepalingen van de kaderrichtlijn afvalstoffen. De verordening bepaalt echter niet op basis van welke elementen die inschatting door de bevoegde autoriteit moet gebeuren. Het nieuwe artikel 6.2.7 geeft daar invulling aan en geeft meer concreet aan welke elementen in beschouwing kunnen worden genomen. Dit biedt enige rechtszekerheid aan de bedrijven. Naast bewezen ervaring en de mate waarin de nuttige toepassing effectief een bijdrage levert aan materiaalrecyclage (i.f.v. de afvalhiërarchie), kunnen ook vastgestelde overtredingen van de milieuregelgeving meegenomen worden om een aanvraag te weigeren als OVAM daarvan op de hoogte werd gesteld. OVAM gaat daarbij niet systematisch pv's opzoeken of opvragen. Volgens artikel 58 §4 van het milieuhandhavingsbesluit worden kopies van een proces-verbaal echter aan OVAM bezorgd als het gaat om bepaalde overtredingen die te maken hebben met het beheer van afvalstoffen. Als OVAM op die manier actief op de hoogte wordt gesteld van bijvoorbeeld een proces-verbaal tegen een aanvrager waaruit blijkt dat er ernstige onregelmatigheden zijn bij de verwerking van afvalstoffen, kan dit wel als element in de beoordeling meegenomen worden. Gezien de voordelen van een statuut als vooraf goedgekeurde inrichting, is het belangrijk dat OVAM deze informatie kan meenemen om conform art 14, lid 7 van de verordening goed te kunnen inschatten of de aanvrager de afvalstoffen wel zal beheren volgens de afvalhiërarchie en andere vastgestelde vereisten uit de kaderrichtlijn afvalstoffen. Tot slot kan ook alle informatie uit het aanvraagdossier (de gegevens die opgeleverd moeten worden volgens artikel 6.2.6 van het VLAREMA en art 14 lid 2 van de verordening) gebruikt worden om de inschatting te maken.

In het bestaande artikel 6.2.10 worden ook de elementen "de bewezen milieukwaliteit van de nuttige toepassing" en "de mate waarin de wijze van nuttige toepassing aansluit bij het Vlaamse afvalstoffen- en materialenbeleid" genoemd. Deze elementen worden geschrapt, omdat ze onvoldoende direct te linken zijn aan de inschatting of voldaan is aan de afvalhiërarchie, de andere bepalingen van de kaderrichtlijn afvalstoffen of de toepassing van de beste beschikbare technieken. Die elementen opnieuw overnemen, zou verder gaan dan wat de verordening voorschrijft.

Artikel 6.2.8

Dit artikel regelt de ontvangstbevestiging van aanvragen voor vooraf goedgekeurde inrichtingen. Het komt overeen met het huidige artikel 6.2.11 en bevat geen wijzigingen.

Artikel 6.2.9

Dit artikel komt overeen met het huidige artikel 6.2.12 en stelt dat de OVAM de aanvrager van een aanvraag als vooraf goedgekeurde inrichting op de hoogte stelt van de beslissing via het webloket.

De vroegere zinsnede 'elektronische melding' wordt vervangen door 'het webloket dat de OVAM via haar website ter beschikking stelt'. Dit is duidelijker en brengt de formulering in overeenstemming met de andere artikelen. Bovendien ligt de termijn om te beslissen nu vast in verordening (EU) 2024/1157 zelf, waardoor dit geschrapt kan worden in het VLAREMA. De termijn voor behandeling ligt volgens artikel 14 van de verordening op 55 dagen. Dat is meer dan de vandaag in het VLAREMA voorziene termijn van 30 dagen, maar geldt zonder opschorting in geval van verzoek tot aanvullingen van informatie.

Ook het bestaande artikel 6.2.14 wordt geschrapt, omdat de periode waarvoor een goedkeuring geldt nu is vastgelegd in artikel 14 van verordening (EU) 2024/1157. De goedkeuring is geldig voor 10 jaar, tenzij anders vermeld in het besluit tot goedkeuring.

Artikel 6.2.10

Dit artikel beschrijft hoe de OVAM zal omgaan met ontbrekende informatie bij een aanvraag en komt grotendeels overeen met het huidige artikel 6.2.13.

Verordening (EU) 2024/1157 bepaalt de behandelprocedure van een aanvraag als vooraf goedgekeurde inrichting. Het schorsen van de behandeltermijn wordt hier niet in vastgelegd en wordt dan ook geschrapt in het artikel.

Verder betreffen de wijzigingen enkel redactionele aanpassingen en formuleringen die eenvoudiger leesbaar zijn.

Artikel 6.2.11

Dit artikel komt grotendeels overeen met het bestaande artikel 6.2.15 en verduidelijkt de procedure bij wijziging van de gegevens van de vooraf goedgekeurde inrichting.

De formulering 'vooraf goedgekeurde inrichting' wordt hier vervangen door 'voorafgaande goedkeuring van de inrichting voor nuttige toepassing', omdat een wijziging zowel betrekking kan hebben op de inhoud van de voorafgaande goedkeuring (bijvoorbeeld een wijziging in EURAL-code of R-code), als op de gegevens van de inrichting zelf (zoals het adres). Deze nieuwe formulering dekt beide situaties beter af.

De zinsnede 'wordt elektronisch aan de OVAM meegedeeld' wordt vervangen door een verwijzing naar het OVAM-webloket om de formulering in overeenstemming te brengen met de andere artikelen. Hierdoor kan de zin 'Daarvoor maakt de vooraf goedgekeurde inrichting voor de nuttige toepassing van afvalstoffen gebruik van het webloket dat de OVAM via haar website ter beschikking stelt' worden geschrapt, aangezien deze overbodig wordt.

Tot slot, wordt 'na goedkeuring' toegevoegd in de laatste zin van dit artikel, omdat ook een wijziging van gegevens een goedkeuring van de OVAM vereist.

Artikel 6.2.12

Dit artikel komt grotendeels overeen met het huidige artikel 6.2.16 en geeft aan wat er moet gebeuren bij de overname of stopzetting van de activiteiten van een vooraf goedgekeurde inrichting.

In het eerste lid wordt de zinsnede 'goedkeuring als vooraf goedgekeurde inrichting' vervangen door 'voorafgaande goedkeuring van de inrichting voor nuttige toepassing' om de terminologie in overeenstemming te brengen met de formulering in andere artikelen.

In het tweede lid wordt verduidelijkt dat de 'overgenomen' inrichting verantwoordelijk is voor het melden van de gewijzigde gegevens en het bewijs van overname aan de OVAM. Verder wordt in datzelfde lid verduidelijkt dat de voorafgaande goedkeuring op naam van de overnemer dezelfde einddatum behoudt.

Tot slot wordt in het laatste lid nu een onderscheid gemaakt tussen twee situaties: enerzijds de *volledige* stopzetting van de inrichting, en anderzijds de stopzetting van *activiteiten* die

onder de voorafgaande goedkeuring vallen. Verder worden ook hier een aantal redactionele aanpassingen gedaan, zoals een directe verwijzing naar het webloket.

Artikel 6.2.13

Dit artikel regelt de schorsingsprocedure van vooraf goedgekeurde inrichtingen. Het artikel komt overeen met het bestaande artikel 6.2.18 en bevat bijna geen wijzigingen. Enkel de vermelding dat de OVAM haar voornemen tot schorsing en de schorsing zelf moet motiveren wordt geschrapt, aangezien dergelijke bestuurshandelingen steeds gemotiveerd moeten worden. In de praktijk zal er dus niks wijzigen.

Opheffing artikels 6.2.14, 6.2.15, 6.2.16 en 6.2.18

Zoals hierboven steeds vermeld, zijn een aantal bestaande artikels uit afdeling 6.2 door de nieuwe verordening overbodig geworden, of zelfs in strijd met de nieuwe verordening. De bepalingen van een aantal artikels worden dus niet meer overgenomen in de nieuwe tekst. Bovendien is er één bestaand artikel (6.2.4) dat verschuift naar afdeling 9.2 (zie verder). Afdeling 6.2 bevat daardoor nog slechts 13 artikels in plaats van 18. Omdat de volledige afdeling opnieuw in de wettekst wordt ingevoegd, zijn het de laatste artikels (6.2.14 tot en met 6.2.16 en 6.2.18) die verdwijnen. Inhoudelijk zijn het evenwel niet noodzakelijk die bepalingen die niet meer zijn overgenomen. Artikel 6.2.17 is een artikel dat eerder al opgeheven was in een vorige VLAREMA-wijziging, waardoor het hier niet meer vermeld wordt in dit wijzigingsbesluit.

Artikel 24 (artikel 9.2.3/1)

Dit artikel regelt de dossierkosten die betaald moeten worden in het kader van EVOA-dossiers en komt er ter vervanging van de bestaande regeling voor dossierkosten in het huidige artikel 6.2.4.

Het artikel verschuift naar afdeling 9.2 van het VLAREMA, om zo op dezelfde plaats te staan als andere aangerekende (dossier)kosten in VLAREMA.

Conform artikel 30 van Verordening 2024/1157 vraagt de OVAM een dossierkost voor de dossierbehandeling van een kennisgeving. Deze dossierkost werd in 2020 vastgelegd afhankelijk van het type dossier en de wijze van indienen.

Met de implementatie van Verordening 2024/1157 en de verplichte digitalisering binnen de EU, moet de bepaling van de dossierkost in het VLAREMA worden aangepast. Er zal geen onderscheid meer worden gemaakt tussen de verschillende types dossier of de behandelingswijze. De OVAM zal vanaf nu opteren voor hetzelfde bedrag voor alle types dossiers, aangezien bijna alle dossiers digitaal behandeld zullen worden.

De nieuwe verordening brengt ook een andere dossierkost met zich mee. Het nieuwe bedrag is gebaseerd op:

- Personeelskosten gelinkt aan de behandeling van dossiers
- Kosten voor IT-ontwikkelingen en IT-onderhoud nodig om de administratieve behandeling van dossiers te kunnen uitvoeren conform de nieuwe verordening.

Het nieuwe bedrag (465 euro per dossier) ligt wel in dezelfde grootte-orde als de bedragen die tot nog toe werden gevraagd.

Om de betaling van de dossierkost te verzekeren, legt de OVAM ook vast dat er geen besluit wordt verstuurd naar de kennisgever en de bevoegde autoriteiten zolang de betaling van de dossierkost niet werd ontvangen.

Artikel 25 (bijlage 2.1)

Dit artikel voorziet in de omzetting van het Gedelegeerd Besluit (EU) 2025/934 van de Commissie van 5 maart 2025, wat betreft een bijwerking van de lijst van afvalstoffen met betrekking tot batterijgerelateerd afval. Het Gedelegeerd Besluit wijzigt de Europese lijst van afvalstoffen (EURAL) om rekening te houden met nieuwe chemische samenstellingen van batterijen en snel evoluerende productie- en recyclingprocessen voor batterijen. Ook de nieuwe en gewijzigde terminologie voor batterijafval, geïntroduceerd door Verordening (EU) 2023/1542, wordt met deze wijziging in de lijst van afvalstoffen opgenomen. De wijziging zal de identificatie en indeling van de afvalstromen verbeteren, een betere sortering, recycling en rapportage van batterijgerelateerd afval ondersteunen, en is van belang voor een afvalbeheer zonder gevaar voor de menselijke gezondheid en zonder nadelige gevolgen voor het milieu. De indeling van specifieke afvalstromen, zoals afgedankte alkalinebatterijen en afgedankte lithiumbatterijen, als gevaarlijke afvalstoffen, is gebaseerd op actuele, onderbouwde informatie over de samenstelling en gevarenindeling van samenstellende stoffen. Deze wijziging wordt met ingang van 9 december 2026 van toepassing

3.2 Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving

Artikel 26

Het artikel dat de manier regelt waarop dossiers inzake grensoverschrijdende overbrenging moeten worden ingediend bij de OVAM is in het omgevingshandhavingsbesluit gedepenaliseerd. Dat wil zeggen dat overtredingen hierop als een inbreuk gelden en niet als een misdrijf. Het huidige gedepenaliseerde artikel 6.2.3 komt evenwel grotendeels overeen met het nieuwe artikel 6.2.2. In de lijst van gedepenaliseerde artikels van het VLAREMA in bijlage 1, artikel 24 van het omgevingshandhavingsbesluit moet artikel 6.2.3 dus vervangen worden door artikel 6.2.2.

3.3 Overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen

Artikel 27

De overgangsperiode in dit artikel houdt verband met de wijziging van artikel 8. Er geldt een overgangsperiode, opdat de ziekenhuizen hun stock met blauwe zakken kunnen opgebruiken. Tot 6 maanden na in werking treden van dit wijzigingsbesluit, kunnen ziekenhuizen nog gebruik maken van blauwe NRMA-zakken.

Artikel 28

Dit artikel regelt dat de wijzigingsartikels die verband houden met de nieuwe EVOA-verordening in werking treden op 21 mei 2026. Dat is de datum waarop de lidstaten de EVOA-verordening moeten uitvoeren.

Voor artikel 17 wordt een overgangsperiode van 1 jaar voorzien, zodat producenten van afvalrecipiënten tijd krijgen om zich aan te passen aan de nieuwe wetgeving.

De wijzigingen aan bijlage 2.1 worden eerst op 9 december 2026 van toepassing, zoals bepaald in de Rectificatie van Gedelegeerd Besluit (EU) 2025/934 van de Commissie van 5 maart 2025 tot wijziging van Beschikking 2000/532/EG wat betreft een bijwerking van de lijst van afvalstoffen met betrekking tot batterijgerelateerd afval. Alle andere artikelen treden meteen in werking.

Artikel 29

Dit artikel behoeft geen verdere uitleg.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS